

Το

Τεύχος 3
Ιούνιος 2019

Το 3^ο τεύχος μας είναι
αφιερωμένο
στους πρόσφυγες του κόσμου

εφημεριδα @ κ ι

του Ε1

12ο ΔΣ Περιστερίου

Μήνυμα συντακτικής ομάδας

Το εφημεριδάκι του Ε1 είναι ένα βήμα έκφρασης των αναζητήσεών μας, των ερευνών μας, των απόψεών μας και των ενδιαφερόντων μας, στην προσπάθειά μας να ανακαλύψουμε τον κόσμο της γνώσης και της μάθησης εντός και εκτός σχολείου!

Αλλάζοντας τον κόσμο μας!

ΒΙΩΣΙΜΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΟΧΟΙ

17 ΣΤΟΧΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ

Με αφορμή την συμμετοχή μας στον Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό της Ύπατης Αρμοστείας για τους πρόσφυγες «Ένα σπίτι μακριά από το σπίτι», στον οποίο και βραβευτήκαμε, ερευνήσαμε το ζήτημα των προσφύγων πέρα από τα δικά μας σύνορα και ανακαλύψαμε ορισμένες ιδιαίτερες περιπτώσεις προσφύγων σε χώρες μακρινές, μαθαίνοντας κάτι περισσότερο για τις ζωές τους!

16 ΕΙΡΗΝΗ,
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΚΑΙ ΙΣΧΥΡΟΙ
ΘΕΣΜΟΙ

Ο 16^{ος} στόχος για την Βιώσιμη Ανάπτυξη είναι αφιερωμένος στην προώθηση ειρηνικών και χωρίς αποκλεισμούς κοινωνιών, πρόσβαση στην δικαιοσύνη για όλους και οικοδόμηση αποτελεσματικών και υπεύθυνων θεσμών σε όλα τα επίπεδα. Πολλά κράτη έχουν σταθερά επίπεδα ειρήνης, ασφάλειας και ευημερίας ενώ άλλα βασανίζονται από έναν τεράστιο κύκλο βίας. Πολλά παιδιά αναγκάζονται να αφήσουν την εκπαίδευση εξαιτίας των πολέμων και της βίας που υπάρχει στην χώρα τους. Οι έρευνες του Δείκτη παγκόσμιας ειρήνης δείχνουν ότι οι οικονομικοί παράγοντες είναι η βασική αιτία για την βία που σημειώνεται στον κόσμο. Οι πιο σημαντικοί παράγοντες για να υπάρχει ειρήνη είναι η καλή λειτουργία του κράτους, η δίκαιη κατανομή του πλούτου, η εκπαίδευση και η ισότιμη πρόσβαση στην δικαιοσύνη για όλους («Η βία είναι συχνά αποτέλεσμα της φτώχειας και της αδικίας. Οι άνθρωποι καταφεύγουν στη βία προσπαθώντας με τον τρόπο αυτό ν' ακουστεί η φωνή τους. Αν μάθουμε ν' ακούμε όλες τις φωνές, θα έχουμε κάνει ένα βήμα προς την εξάλειψη της βίας».) Μέρνιντ Μαγκουάιρ – (κάτοχος του Βραβείου Νόμπελ Ειρήνης το 1976)

Δημήτρης

Λίγα λόγια για την Ύπατη Αρμοστεία

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR) είναι ένας παγκόσμιος οργανισμός με αποστολή να σώζει ανθρώπινες ζωές, να προστατεύει τα δικαιώματα και να διασφαλίζει ένα καλύτερο μέλλον για τους πρόσφυγες, τους αναγκαστικά εκτοπισμένους και τους ανιθαγενείς. Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες ιδρύθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1950, με έδρα τη Γενεύη της Ελβετίας, από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ.

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR) ιδρύθηκε το 1950, μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, για να βοηθήσει τα εκατομμύρια των Ευρωπαίων που είχαν εκτοπιστεί ή χάσει τα σπίτια τους. Η Ύπατη Αρμοστεία είχε τρία χρόνια για να ολοκληρώσει τη θητεία της. Σήμερα, αρκετές δεκαετίες αργότερα, ο οργανισμός μας συνεχίζει να εργάζεται σκληρά, προστατεύοντας και βοηθώντας τους πρόσφυγες σε όλο τον κόσμο.

Το 1956, κατά τη διάρκεια της Ουγγρικής Επανάστασης, 200.000 άνθρωποι τράπηκαν σε φυγή στη γειτονική Αυστρία. Αναγνωρίζοντας τους Ούγγρους ως πρόσφυγες *prima facie*, η Ύπατη Αρμοστεία ηγήθηκε των προσπαθειών για την επανεγκατάστασή τους. Η εξέγερση αυτή και οι συνέπειές της διαμόρφωσαν τον τρόπο που θα αντιμετώπιζαν οι ανθρωπιστικοί οργανισμοί τις προσφυγικές κρίσεις στο μέλλον.

Ηλιάνα

Ηλιάνα

Τι σημαίνει Παγκοσμιοποίηση;

Πρόκειται για μια διαδικασία που εμφανίζει πολλές διαστάσεις, πολλές πτυχές, πολλά νοήματα, τα οποία άλλοτε μπορεί να εκλαμβάνονται θετικά και με συγκατάβαση και άλλοτε αρνητικά και με απόρριψη.

Η παγκοσμιοποίηση είναι ένα **πολυσύνθετο φαινόμενο** που εκτείνεται σε πολλά επίπεδα στο οικονομικό, το πολιτικό, το κοινωνικό, το πολιτιστικό κ.ά. Πριν απ'όλα, πάντως, η παγκοσμιοποίηση αναφέρεται στη μεταβολή που σημειώθηκε στην παγκόσμια οικονομία τις τελευταίες δεκαετίες του 20ου αιώνα.

Με απλά λόγια, παγκοσμιοποίηση σημαίνει κατάργηση των εμποδίων ανάμεσα στις εθνικές οικονομίες των κρατών, σε ό,τι αφορά κυρίως το εμπόριο. Οι δύο βασικότεροι παράγοντες που οδήγησαν στην παγκοσμιοποίηση είναι:

α) Τα κράτη άρχισαν να συνεργάζονται μεταξύ τους κάνοντας διεθνείς οικονομικές συνεργασίες και συμφωνίες, έτσι το εμπόριο και γενικότερα οι επιχειρήσεις επεκτάθηκαν ακόμη και στο πιο μακρινό σημείο του πλανήτη.

β) Οι νέες τεχνολογίες και το παγκόσμιο δίκτυο επικοινωνίας επέτρεψαν την άμεση πρόσβαση στη γνώση και την πληροφορία. Το αποτέλεσμα ήταν: πρώτον, η εκμηδένιση των αποστάσεων και δεύτερον, η δυνατότητα άμεσης και συνεχούς επικοινωνίας και πληροφόρησης για τις εξελίξεις σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Μία από τις πιο σημαντικές συνέπειες που επέφερε η παγκοσμιοποίηση, είναι η παγκοσμιοποίηση των διεθνών προβλημάτων καθώς ο πλανήτης έχει σήμερα να αντιμετωπίσει προβλήματα που δεν γνωρίζουν σύνορα και απειλούν όλη την ανθρωπότητα, όπως η αλλαγή του κλίματος και η υπερθέρμανση του πλανήτη, άλλες οικολογικές καταστροφές (π.χ. έκλυση ραδιενέργειας από το Τσερνομπίλ), φυσικές καταστροφές (σεισμός και τσουνάμι στην Ασία, πλημμύρες στην Ευρώπη, κυκλώνες στην Αμερική κτλ.), μεταδιδόμενες ασθένειες, διατάραξη της τροφικής αλυσίδας κ.ά. Το θετικό, βέβαια, είναι ότι τα κράτη πλέον συνεργάζονται, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τέτοια προβλήματα που ξεπερνούν τα γεωγραφικά τους όρια.

Στέργιος

Τι ονομάζουμε άσυλο;

Το άσυλο είναι η προστασία που δίνεται από ένα κράτος σε άτομα που φεύγουν από τη χώρα τους, ή φοβούνται να επιστρέψουν σε αυτήν διότι διώκονται.

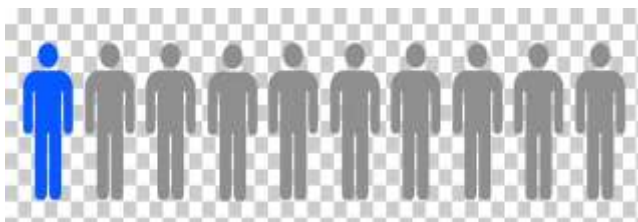
Οι προϋποθέσεις χορήγησης ασύλου διέπονται, κατ' αρχήν, από τη Διεθνή Σύμβαση της Γενεύης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων. Αίτηση για άσυλο μπορεί να κάνει κάποιος ο οποίος έχει φύγει από τη χώρα του και δεν μπορεί να γυρίσει, επειδή φοβάται βάσιμα ότι θα υποστεί δίωξη για έναν ή περισσότερους από τους παρακάτω λόγους:

- φυλής
- θρησκείας
- εθνικότητας
- συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα
- πολιτικών πεποιθήσεων

Η Ελληνική νομοθεσία υιοθετεί τη Σύμβαση της Γενεύης για το Καθεστώς των Προσφύγων, όπως κάνουν και οι συναφείς Κανονισμοί και οι Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που επίσης αποτελούν νόμο για την Ελλάδα. Η χορήγηση ασύλου δεν αποτελεί πράξη φιλανθρωπίας αλλά υποχρέωση της χώρας με βάση τις διεθνείς συνθήκες και την ελληνική νομοθεσία.

«Τι δικαιώματα αποκτά ένας αναγνωρισμένος πρόσφυγας;»

Όσοι λαμβάνουν καθεστώς διεθνούς προστασίας έχουν δικαίωμα παραμονής στη χώρα για τρία χρόνια. Έχουν πρόσβαση στην παιδεία, τις υπηρεσίες υγείας, την αγορά εργασίας και την κοινωνική ασφάλιση. Στους αναγνωρισμένους πρόσφυγες οι αρμόδιες αρχές εκδίδουν ταξιδιωτικά έγγραφα, ενώ στους δικαιούχους επικουρικής προστασίας μπορούν να εκδοθούν ταξιδιωτικά έγγραφα εφόσον αυτοί αδυνατούν να εξασφαλίσουν εθνικό διαβατήριο, εκτός αν συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης.

Νικηφόρος

#With
Refugees

Ο πρόσφυγας πολέμου!

Η Σύμβαση για το Καθεστώς των Προσφύγων, επίσης γνωστή ως Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες, είναι πολυμερής συνθήκη των Ηνωμένων Εθνών που ορίζει ποιος είναι πρόσφυγας. Σύμφωνα με το άρθρο 1 της Σύμβασης ως πρόσφυγας ορίζεται: "Ένα άτομο που λόγω βάσιμου φόβου δίωξης για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς του και δεν είναι σε θέση ή, λόγω του φόβου, δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας, ή που δεν έχει υπηκοότητα και είναι εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, ως αποτέλεσμα των γεγονότων αυτών, δεν είναι σε θέση ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτή.

Ποιά είναι η ιδιαιτερότητα των προσφύγων;

Οι πρόσφυγες ορίζονται συγκεκριμένα και προστατεύονται από το διεθνές δίκαιο. Πρόσφυγες είναι οι άνθρωποι που βρίσκονται εκτός της χώρας προέλευσής τους εξαιτίας φόβου δίωξης, σύρραξης, βίας ή άλλων καταστάσεων που έχουν διαταράξει σοβαρά τη δημόσια τάξη, και οι οποίοι συνεπεία των καταστάσεων αυτών χρειάζονται «διεθνή προστασία». Η κατάστασή τους είναι συχνά τόσο επικίνδυνη και αφόρητη ώστε διασχίζουν εθνικά σύνορα για ν' αναζητήσουν ασφάλεια σε γειτονικές χώρες κι έτσι αναγνωρίζονται διεθνώς ως «πρόσφυγες» με πρόσβαση σε βοήθεια από κράτη, την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) και άλλες σχετικές οργανώσεις. Αναγνωρίζονται ως πρόσφυγες επειδή ακριβώς είναι πολύ επικίνδυνο γι' αυτούς να επιστρέψουν στην πατρίδα τους και ως εκ τούτου χρειάζονται άσυλο σε κάποια άλλη χώρα. Πρόκειται γι' ανθρώπους για τους οποίους η άρνηση ασύλου θα έχει ενδεχομένως θανάσιμες συνέπειες.

Αλέξανδρος

Οι πρόσφυγες των πόλεων (αστικοποίηση).

Με τον όρο αστικοποίηση εννοούμε το φαινόμενο της αύξησης του ποσοστού των ανθρώπων που ζουν στις πόλεις σε σχέση με την υπόλοιπη χώρα. Η αστικοποίηση όμως είναι αποτέλεσμα του φαινομένου της αστυφιλίας, δηλαδή της εγκατάλειψης της περιφέρειας με σκοπό την εγκατάσταση σε ένα μεγάλο αστικό κέντρο.

Αίτια

- Οι κάτοικοι της επαρχίας μετακομίζουν στις πόλεις ψάχνοντας δουλειές που είναι λιγότερο κοπιαστικές από τις γεωργικές και τις κτηνοτροφικές και που δεν εξαρτώνται από τα καιρικά φαινόμενα.
- Στα χωριά και στις μικρές πόλεις δεν υπάρχουν γιατροί και νοσοκομεία για τις ανάγκες των κατοίκων.
- Στις μεγάλες πόλεις υπάρχουν σχολεία, βιβλιοθήκες, επαγγελματικές σχολές και πανεπιστήμια
- Οι ευκαιρίες για διασκέδαση και ψυχαγωγία είναι πολλές στις μεγάλες πόλεις. Για παράδειγμα θέατρο, κινηματογράφος, κέντρα διασκέδασης, μουσεία κ.α.
- Καλύτερο βιοτικό επίπεδο. Στις μεγάλες πόλεις οι άνθρωποι ζουν με περισσότερες ανέσεις στην καθημερινή τους ζωή και πιο ελεύθεροι γιατί δεν τους αναγνωρίζουν όπου και αν βρεθούν.

Συνέπειες

- Μόλυνση του περιβάλλοντος. Το περιβάλλον μέσα και γύρω από τις μεγάλες πόλεις μολύνεται εξαιτίας των πολλών τσιμεντένιων κτηρίων, των αυτοκινήτων, των εργοστασίων αλλά και των σκουπιδιών.
- Μείωση της γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής γιατί δεν υπάρχουν πια νέοι άνθρωποι να καλλιεργήσουν τη γη.
- Μείωση του πληθυσμού των ακριτικών περιοχών. Τα ακριτικά χωριά ερημώνουν και δεν υπάρχουν πια κάτοικοι να προστατεύουν τα σύνορά μας.
- Ανεργία και αύξηση της εγκληματικότητας. Ο πληθυσμός των μεγάλων πόλεων είναι πια τέτοιος, που δεν μπορούν πολλοί άνθρωποι να βρουν δουλειά και κάποιοι οδηγούνται σε παράνομες πράξεις.
- Απομάκρυνση από τις παραδόσεις και τα έθιμα μας.

Λύσεις

- Από τη μία πλευρά θα πρέπει το κράτος να φροντίσει πρώτα να στηρίξει τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους. Ακόμα πρέπει να βελτιώσει τους δρόμους στην επαρχία για τη διευκόλυνση των κατοίκων. Επίσης θα πρέπει να βρει τρόπο να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας στην επαρχία καθώς και σχολεία και νοσοκομεία. Τέλος θα πρέπει το κράτος όπως στα βυζαντινά χρόνια να απαλλάξει από φόρους και να προσφέρει γη σε νέους ανθρώπους για να ζήσουν στις ακριτικές περιοχές της πατρίδας μας.
- Από την άλλη πλευρά θα πρέπει και οι άνθρωποι να καταλάβουν την αξία της φύσης και των ευκαιριών που προσφέρει για εργασία. Επίσης η επιστροφή στη φύση θα βελτιώσει την υγεία πολλών ανθρώπων και θα τους ελευθερώσει από το άγχος.

Γιάννης

Οι πρόσφυγες του κόσμου!

Σομαλία

Χώρα της Ανατολικής Αφρικής. Συνορεύει βορειοδυτικά με την Αιθιοπία, στα δυτικά με το Τζιμπουτί και στα νοτιοδυτικά με την Κένυα. Πληθυσμός: 15.636.000 κατοίκους (2019)
Πρωτεύουσα: Μογκαντίσου

Η Σομαλία όπως και άλλες χώρες στο Κέρας της Αφρικής είναι αντιμέτωπη με παρατεταμένη ξηρασία η οποία έχει καταστρέψει την κτηνοτροφία, έχει περιορίσει τις σοδειές και έχει αφήσει 6,2 εκατομμύρια ανθρώπους, σχεδόν το μισό πληθυσμό της χώρας, να εξαρτάται από την ανθρωπιστική βοήθεια για τροφή. Στις αγροτικές περιοχές στα νοτιοδυτικά της χώρας εκεί που το πρόβλημα είναι πιο έντονο η ανθρωπιστική κρίση απειλεί το σύνολο του πληθυσμού που αντιμετωπίζει έλλειψη τροφής και καθαρού νερού καθώς τα ποτάμια έχουν στεγνώσει. Περίπου 29.000 παιδιά κάτω των πέντε ετών πέθαναν από την πείνα το τελευταίο διάστημα ενώ 202.600 παιδιά πάσχουν από οξύ υποσιτισμό, τα 38.000 από τα οποία διατρέχουν μεγάλο κίνδυνο να πεθάνουν. Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) που κάνει λόγο για τη χειρότερη ξηρασία των τελευταίων 60 ετών κήρυξε επίσημα σε κατάσταση λιμού δύο επαρχίες της Σομαλίας. Η ανθρωπιστική κρίση και ο λιμός δεν προέκυψαν όμως μόνο από τις παρατεταμένες ξηρασίες. Η Σομαλία είναι μια χώρα που εδώ και δεκαετίες πλήττεται από ένοπλες συγκρούσεις, φυλετικές ανισότητες, εμφυλίου και επιδημίες όπως η χολέρα και η ιλαρά.

Για τους περισσότερους η Σομαλία είναι μια άγνωστη χώρα και για άλλους είναι η χώρα των πειρατών. Όμως το νόμισμα έχει δύο όψεις. Πριν 18 χρόνια μυστηριώδη καράβια εμφανίστηκαν στις ακτές της και άρχισαν να πετούν στη θάλασσα τεράστιες ποσότητες βαρελιών με άγνωστο ως τότε περιεχόμενο. Δεν χρειάστηκε να περάσουν παρά μερικοί μήνες για να εμφανιστούν τα πρώτα συμπτώματα άρρωστων κατοίκων στις παράκτιες περιοχές. Ενήλικες και μικρά παιδιά εκτέθηκαν στην ραδιενέργεια των πυρηνικών αποβλήτων και σε λιγότερο από μερικές μέρες εκατοντάδες άνθρωποι άφησαν την τελευταία τους πνοή στο βωμό των δυτικών συμφερόντων. Οι ενδείξεις έγιναν αποδείξεις όταν με το τσουνάμι του 2004 χιλιάδες βαρέλια αναδύθηκαν στον αφρό και βάλτωσαν στις ακτές της Σομαλίας.

Την ίδια στιγμή Ευρωπαίοι παράνομοι αλιείς κούρσευαν τις θάλασσές της στερώντας τα ψάρια και τα θαλασσινά από τους κατοίκους της. Ασυγκίνητοι και αδιάφοροι από τον πόνο των ανθρώπων, φιλάργυροι μεταφορείς μόλυνσης τράφηκαν άσεμνα από τον θάνατο μικρών παιδιών.

Όλα αυτά σε συνδυασμό με την καταστροφική ξηρασία και την πείνα έχουν αναγκάσει πάνω από 135.000 Σομαλούς να εγκαταλείψουν τη χώρα τους και ο αριθμός αυτός αφορά μόνο από τις αρχές του 2018. Η Ύπατη Αρμοστεία εκτιμά ότι το ένα τέταρτο του πληθυσμού της Σομαλίας είτε έχουν εκτοπιστεί στο εσωτερικό της χώρας είτε ζουν εκτός αυτής ως πρόσφυγες. Οι πρόσφυγες της πείνας συρρέουν κατά χιλιάδες άλλοι στην πρωτεύουσα Μογκαντίσου και άλλοι στη γειτονική Κένυα σε στρατόπεδα προσφύγων. Μόνο ο καταυλισμός Ντανταάμπ στην Ανατολική Κένυα φιλοξενεί 230.000 Σομαλούς που κατέφυγαν εκεί μετά την έναρξη του εμφυλίου πολέμου το 1991. Δίκτυα διακινητών μεταφέρουν από τη Σομαλία στην Κωνσταντινούπολη πρόσφυγες και από εκεί τους προωθούν στα παράλια της χώρας μας. Οι Σομαλοί πρόσφυγες φτάνουν στην Ελλάδα σε άθλια κατάσταση, αφυδατωμένοι και σοβαρά υποσιτισμένοι. Η κατάσταση στη χώρα μας είναι πολύ δύσκολη κυρίως λόγω έλλειψης υποδομών υποδοχής και ειδικευμένου προσωπικού. Δυστυχώς η επόμενη μέρα μοιάζει πιο ζοφερή για πολλούς από αυτούς τους ανθρώπους που φτάνουν στις ευρωπαϊκές ακτές για να γλιτώσουν από την πείνα και τη βία. Τίποτα όμως δεν μπορεί να σταματήσει ανθρώπους που τα παιδιά τους περιμένουν με ανυπομονησία τα ενεργειακά μπισκότα της ανθρωπιστικής βοήθειας. Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει ανθρώπους που βάζουν μικρά παιδιά με υγρά μάτια και φουσκωμένες κοιλίσες σε μια βάρκα. Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει ανθρώπους που γνωρίζουν τι είναι ο πόλεμος και η απόλυτη εξαθλίωση όταν πιστεύουν ότι υπάρχει έστω και μια πιθανότητα για καλύτερη ζωή.

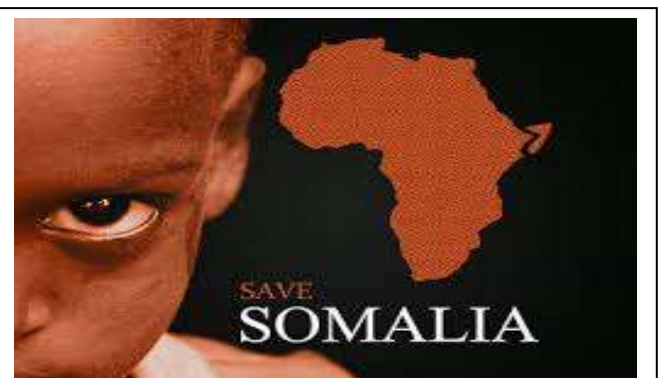
Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης τηρούν μια ιστορική σιωπή.

Η ΣΟΜΑΛΙΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ

29.000 ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΗΔΗ ΠΕΘΑΝΕΙ

38.000 ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ ΣΥΝΤΟΜΑ

Πένυ

Βαλκάνια: κοιλιάδα Πρέσεβο(Σερβία)

Στην Σερβία και στα νότια σύνορα της με Σκόπια και Κόσσοβο υπάρχει μια περιοχή που ονομάζεται **Πρέσεβο**, περιοχή η οποία κατοικείται κυρίως από Αλβανούς οι οποίοι από το 2012 έχουν επιδείξει με κάθε τρόπο ότι θέλουν την ένωση τους με το Κόσσοβο. Στην περιοχή αυτή υπάρχουν ήδη ένοπλες αλβανικές πολιτοφυλακές και πριν από τρία χρόνια η Σερβία σε μια προσπάθεια να επιβάλει την κυριαρχία της απέστειλε ειδικές μονάδες της αστυνομίας με αποτέλεσμα αρκετοί οι Αλβανοί του Πρέσεβο αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν από την κοιλιάδα και να καταφύγουν ως πρόσφυγες στην γειτονική Πρίστινα στο Κόσσοβο. Αυτή τη στιγμή στην Αλβανία, ζουν περίπου 2,5 εκ. Αλβανοί, στο γειτονικό Κόσσοβο ζουν 1,7 εκ. Αλβανοί, στην Σερβική κοιλιάδα του Πρέσεβο, που συνορεύει με το Κόσσοβο, ζουν περίπου 100.000 Αλβανοί, στη δυτική πλευρά της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, που συνορεύει και με την Αλβανία και με το Κόσσοβο, ζουν περίπου 500.000 και στο νότιο κομμάτι του Μαυροβουνίου, ακριβώς, πάνω από τα βόρεια σύνορα της Αλβανίας, ζουν 30.000 Αλβανοί. Η περιοχή αποκαλείται και μονοπάτι των προσφύγων καθώς καθημερινά από την ΠΓΔΜ στη Σερβία, σε έναν ακόμα σταθμό του μεγάλου τους ταξιδιού προς τη βόρεια και κεντρική Ευρώπη μέσω της περίφημης βαλκανικής οδού.

Γιώργος

Κονγκό

Χιλιάδες άνθρωποι έχουν σκοτωθεί μέχρι σήμερα στην περιοχή Κασάι, όταν ξέσπασε το 2016, η νέα εμφύλια σύγκρουση στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

Οι πρόσφατες αναταραχές έχουν οδηγήσει ένα εκατομμύριο πολίτες να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και να καταφύγουν σε άλλες περιοχές της χώρας. **Το Κονγκό είναι η χώρα της Αφρικής με τους περισσότερους εκτοπισμένους.** Πάνω από 4 εκατομμύρια έχουν φύγει από τις εστίες τους. Πάνω από τρία εκατομμύρια άνθρωποι στην ευρύτερη περιοχή του Κασάι αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα υποσιτισμού.

Λόγω της κρίσης, ο ΟΗΕ έχει δεσμεύσει 1,7 δις δολάρια για τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό για το 2018, το τρίτο μεγαλύτερο ποσό χρημάτων δηλαδή μετά από αυτά που θα διαθέσει για τη Συρία και την Υεμένη.

Μάνος

Μπουτάν

Το Μπουτάν βρίσκεται στην Ασία και έχει 741.672 πληθυσμό και για πρωτεύουσα έχει την Θίμφου. Βασίζεται στην Ινδία για την οικονομική του επιβίωση και δεν έχει καν ανοικτά σύνορα με την Κίνα.

Στη δεκαετία του 1990 οι Αρχές έδιωξαν με βία, περίπου το 1/5 των κατοίκων του βασιλείου, καθώς πρόκειται για ανθρώπους από το Νεπάλ, που θεωρήθηκαν παράνομοι μετανάστες.

Νεπάλ

Το Νεπάλ βρίσκεται στην Ασία και έχει 29.609.623 πληθυσμό και η πρωτεύουσα είναι η Κατμαντού.

Από το 1959 ως το 1962, 3.000.000 πρόσφυγες έφυγαν από τη χώρα στο γειτονικό Θιβέτ, αφού προσαρτήθηκε από την Κίνα. Τέσσερις στρατοπεδεύεις προσφύγων ιδρύθηκαν μέσα από την Ποκάρα που έχουν μετατραπεί σε καλά χτισμένους οικισμούς. Η Κίνα πληρώνει την αστυνομία του Νεπάλ για να συλλαμβάνει Θιβετιανούς πρόσφυγες που προσπαθούν να εγκαταλείψουν τα εδάφη της, λόγω πολιτικής και θρησκευτικής καταστολής.

Νίκος

Αφγανιστάν

Το Αφγανιστάν βρίσκεται στη νότια κεντρική Ασία. Έχει πρωτεύουσα την Καμπούλ. Η αφγανική οικονομία είναι, ως επί το πλείστον, αγροτική.

Το Αφγανιστάν είναι διάσημο για τα ρόδια, σταφύλια, βερίκοκα, πεπόνια και πολλά άλλα είδη φρούτων. Ωστόσο, επικρατεί αρκετή φτώχεια καθώς η καλλιέργεια φρούτων αποφέρει χαμηλά κέρδη. Επιπλέον, η χώρα κλείνει σχεδόν 40 χρόνια συνεχούς πολέμου με διαφορετικούς πρωταγωνιστές κάθε φορά. Εμφύλιος πόλεμος, μετά εισβολή της Σοβιετικής Ένωσης, αντάρτες-Μουτζαχεντίν, ΗΠΑ, Πακιστάν, ξανά αντάρτες – Ταλιμπάν. Ειδικά, οι Ταλιμπάν καταπατούν ανθρώπινα δικαιώματα. Μόλις τρεις χώρες αναγνώρισαν το καθεστώς τους (Πακιστάν, Σαουδική Αραβία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα). Χιλιάδες Αφγανοί εγκαταλείπουν την πατρίδα τους, όσο το καθεστώς γίνεται όλο και πιο σκληρό.

Οι Αφγανοί παραμένουν στις πρώτες θέσεις των εθνικοτήτων που ζητούν άσυλο στην Ευρώπη. Στην χώρα μας έχουν εγκλωβιστεί χιλιάδες αφγανικές οικογένειες καθώς οι επιτροπές ασύλου δεν τους συμπεριλαμβάνουν στα προγράμματα εγκατάστασης στη χώρας μας. Κανείς από τους Αφγανούς δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα του διότι φοβούνται μήπως τους σκοτώσουν οι Ταλιμπάν εφόσον είναι μια χώρα ακυβέρνητη. Αφγανοί – πρόσφυγες σε αδιέξοδο!

Μιχάλης

Συρία

Οκτώ χρόνια έχουν περάσει από την έναρξης της εξέγερσης στη Συρία εναντίον του προέδρου Μπασάρ αλ Άσαντ στις 15 Μαρτίου 2011, η οποία εξελίχθηκε σε έναν καταστροφικό και περίπλοκο εμφύλιο πόλεμο, και οι νεκροί ξεπερνούν τους 370.000, τουλάχιστον ο μισός πληθυσμός έχει εκτοπιστεί και η χώρα έχει καταστραφεί.

- Περισσότεροι από 370.000 νεκροί
- 19.811 παιδιά και 12.513 γυναίκες ανάμεσα στους νεκρούς
- 60.000 άνθρωποι πέθαναν από τα βασανιστήρια ή στην φυλακή
- Περίπου 5,4 εκατομμύρια Σύριοι πρόσφυγες
- 2,98 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν σε περιοχές με δύσκολες συνθήκες διαβίωσης

Σύμφωνα με τη διευθύντρια για τη Μέση Ανατολή της μη κυβερνητικής οργάνωσης CARE, η σύγκρουση στη Συρία «προκάλεσε τη μεγαλύτερη μετακίνηση πληθυσμού μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο».

Περίπου 13 εκατομμύρια Σύριοι έχουν εκτοπιστεί ή έχουν φύγει πρόσφυγες, σε μια χώρα που είχε 23 εκατομμύρια κατοίκους πριν την έναρξη του πολέμου.

Πάνω από 4,8 εκατομμύρια Σύριοι πρόσφυγες βρίσκονται σε πέντε μόνο χώρες: την Τουρκία, το Λίβανο, την Ιορδανία, το Ιράκ και την Αίγυπτο.

Το 93% των Σύρων προσφύγων που κατοικούν σε αστικές περιοχές της Ιορδανίας ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, όπως επίσης και το 70% των Σύρων προσφύγων στο Λίβανο, το 65% στην Αίγυπτο και το 37% στο Ιράκ.

Εκατοντάδες χιλιάδες Σύριοι έχουν καταφύγει επίσης στην Ευρώπη και κυρίως στη Γερμανία. Μέσω της Τουρκίας προσπαθούν να φτάσουν στα παράλια των ελληνικών νησιών για να πατήσουν πλέον έδαφος της Ε.Ε. και από εκεί προσπαθούν με κάθε τρόπο να φτάσουν σε μια χώρα της Κεντρικής Ευρώπης. Στο διάστημα αυτό οι Σύριοι αποτελούν το μεγαλύτερο εθνικό πληθυσμό που διέσχισε τη Μεσόγειο για να φτάσει στην Ευρώπη. Από το 2015 μέχρι σήμερα εκατοντάδες πρόσφυγες πνίγηκαν ή σκοτώθηκαν στην προσπάθειά τους να φτάσουν σε μια Ευρωπαϊκή χώρα. Καθώς προχωράμε στην όγδοη επέτειο αυτής της κρίσης, η διεθνής αλληλεγγύη και υποστήριξη είναι περισσότερο απαραίτητη από ποτέ πλέον. Η ανθρωπιστική κρίση δεν έχει τελειώσει και ο ενάλωτος λαός της Συρίας εξακολουθεί να χρειάζεται τη βοήθειά μας. Ελπίζουμε το 2019 να δούμε την ειρήνη και τη σταθερότητα να κυριαρχούν στη Συρία.

Γκαμπριέλα

Σπυριδούλα

Βαλεντίνα

Ο Γολγοθάς του Παλαιστινιακού λαού!

Παλαιστίνη, βρίσκεται στην ανατολική Μεσόγειο. Πρόκειται για μια αιματοβαμμένη περιοχή λόγω του αραβοϊσραηλινού πολέμου. Το 1947, οι Εβραίοι κατείχαν μόλις το 6% της συνολικής γης παρ' όλα αυτά τα Ηνωμένα Έθνη μετά από μεγάλη διπλωματική μάχη, αποφάσισαν τη διαίρεση της Παλαιστίνης σε δύο κράτη, με το 55% της γης να παραχωρείται στους Εβραίους. Οι Άραβες δεν δέχονται αυτή την απόφαση και έτσι έχουμε τον πρώτο Αραβοϊσραηλινό πόλεμο το 1948. Το Ισραήλ νικά και αποτέλεσμα είναι να καταλάβει μια σειρά από εδάφη Παλαιστινίων. Από αυτή την πρώτη 'κατάληψη' εδαφών, φεύγουν περί το ένα εκατομμύριο Παλαιστίνιοι πρόσφυγες, οι οποίοι σκορπίστηκαν προς την δυτική όχθη του Ιορδάνη, στην Γάζα, στην Συρία και τον Λίβανο. Μετά από διάφορες περιπέτειες και πολέμους, φτάνουμε στο 1987 όταν και γίνεται η πρώτη μεγάλη εξέγερση των Παλαιστινίων, η Ιντιφάντα, η οποία αναγκάζει το Ισραήλ να έρθει σε αδιέξοδο, καθώς κατ' ουσία χρησιμοποίησε τον στρατό, δημιουργώντας γενική κατακραυγή. Η 2^η μεγάλη επανάσταση των Παλαιστινίων, η λεγόμενη Ιντιφάντα έγινε το 2000. Το Ισραήλ νίκησε για μια ακόμη φορά.

Ο Παλαιστινιακός λαός χωρίστηκε σε δυο μέτωπα, στα οποία πρωταγωνιστούν δυο μεγάλες στρατιωτικές οργανώσεις, τη Φατάχ που ελέγχει την περιοχή τη δυτική όχθη και τη Χαμάς που ελέγχει τη Λωρίδα της Γάζας, η οποία βρίσκεται υπό έναν ασφυκτικό αποκλεισμό που δεν επιτρέπει την ελευθερία κίνησης ούτε ανθρώπων ούτε αγαθών. Το Παλαιστινιακό είναι το παλαιότερο διεθνές ζήτημα στην ατζέντα των Ηνωμένων Εθνών, για την επίλυση του ζητήματος βασική προϋπόθεση είναι ο τερματισμός της Ισραηλινής κατοχής των εδαφών της Παλαιστίνης, ώστε εκεί να ιδρυθεί το ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος με πρωτεύουσα την ανατολική Ιερουσαλήμ και τέλος να αναγνωρίσει το δικαίωμα επιστροφής των Παλαιστινίων προσφύγων και να απελευθερώσει τους χιλιάδες Παλαιστίνιους κρατούμενους.

Ιριάννα

Η ιδιότητα του ενεργού πολίτη!

- Ο ενεργός πολίτης είναι υπεύθυνος απέναντι στον εαυτό του, φροντίζει για την υγεία και την ευεξία του, την προσωπική του ευημερία και ανάπτυξη.
- Ενημερώνεται για τα κοινά, αναζητά πληροφορίες, συμμετέχει στο χώρο της δημόσιας συζήτησης με παραδοσιακούς ή σύγχρονους τρόπους, διαμορφώνει κριτική σκέψη και παίρνει θέση.

Τι κάνει ο Ενεργός Πολίτης; Διεκδικεί τα δικαιώματά του στο δημόσιο χώρο, επιδιώκει τη δημόσια έκφραση και τη δημιουργία υποδομών στη γειτονιά του και στη χώρα του, τη διατήρηση ελεύθερων χώρων & του πράσινου στους κοινόχρηστους χώρους, καθώς και της πολιτιστικής κληρονομιάς. Δέχεται τη διαφορετικότητα, δέχεται τα ανθρώπινα δικαιώματα, βοηθά τους συμπολίτες του, τηρεί τους κανόνες που θεσπίζονται για τη διευκόλυνσή τους και είναι ανοιχτός απέναντι στους μετανάστες και στους πρόσφυγες διεκδικώντας την κοινωνική ένταξη τους.

Γιώτα

